

Ut med domarn!

Kenta

Äntligen! Där satt den!

Fyra sekunder före full tid, ställning 3–3, kom bollen farande rakt mot Kentas klubba. Nån från motståndarlaget 8 C gav honom en hård tackling. Kenta fick en rejäl knuff, men han gav sig inte! Plötsligt var bollen där igen, och Kentas reflexer fungerade perfekt. Han behövde bara vispa till helt lätt med klubban, och långsamt, elegant, nästan som om den retades, hittade bollen en liten glugg till vänster om målvakten i 8 C och rullade rakt in i mååål!

Ett klockrent mål av Kenta! Hans första mål i turneringen i innebandy och det avgörande målet! Målet som skulle säkra hans plats i laget i fortsättningen.

Han tänkte sig en mikrofon under näsan.

–Hörrudu Kenta, ditt avgörande mål kom verkligen i rätt tid! Fyra sekunder kvar, bara. Vad tänkte du när du la in det?

–Jag hann inte tänka, skrattade Kenta. Det gick helt automatiskt. På reflex, liksom. Först en ganska ruffig tackling från nån åtta, men jag höll mig kvar, och sen dök bollen bara upp, och jag då, fram med klubban, alltså. Såg luckan vid vänsterkanten och, ja, vispa till lite ... Äh, det var skitenkelt egentligen, skrattade han.

–Men hur kändes det?

–Bra! Lyckligt! Kunde inte vara bättre.

–Det betyder väl att du har en given plats nu i 6 E:s klasslag?

–Det avgör Vidar, sa Kenta blygsamt. Jag kom ju in som reserv, bara, när Allan måste gå till tandläkarn. Men det gick ju bra idag, så ...

–Gick bra! frustade intervjuaren. Du avgjorde hela matchen. Kanske hela turneringen till och med, eller vad säger du?

–Nu tar vi det lugnt, skrattade Kenta. Vi har finalen kvar, och 7 B är rätt hårda. Men vi tar dom! Nu tror jag faktiskt det, bara vi kan hålla gnistan från idag, så!

–Bara du är med och fixar målen, säg! sa intervjuaren. Efter idag måste du väl vara självskriven i finalen?

–Det avgör Vidar, upprepade Kenta ödmjukt. Men det blir nog inga problem, tror jag. Och då tar vi dom!

–Är det ett löfte? skrattade intervjuaren. Lovar du att du tar 7 B i finalen?

–Löfte och löfte! skrattade Kenta tillbaka. Bollen är rund, alltså 7 B är rätt tuffa. Vi ska inte underskatta dom.

Han gjorde en kort tankepaus. Sen sa han bestämt:

–Men det är klart vi tar dom! Jo, du får gärna se det som ett löfte. Klart att vi tar dom! Efter det här ...

–Och hur många mål kommer du att göra i finalen?

–Två, kanske. Tre, om det blir bra flyt. Beror ju på vad som behövs också.

Man skärper sig liksom lite extra när det är kris.

– Vi märker det! sa intervjuaren. Tack, Kenta! Dagens matchhjärte och den nye kometliraren i 6 E, Kenta Olofsson!

Jomen, ett sånt här ögonblick måste man få vara lite kaxig, tänkte Kenta.

Och förresten var det ju ingen som visste att han just nu gett en teveintervju inne i skallen. Man måste väl få vara glad?

Men vad hände nu?

Jublet från publiken som trängdes runt gymnastiksalens väggar hade upphört. I stället buade man.

– Ut med domarn! Ut med domarn! skanderade en talkör.

Långsamt fattade Kenta. Vidar, idrottsmajen som dömde, hade underkänt målet!

Men det kunde han ju inte, det var ju klockrent! Bollen strök längs kassens insida och rullade ända längst in. Han måste vara mutad!

– Målburen flyttad! skrek Vidar och petade lite på kassen.

Sen blåste han igång matchen igen.

Men på fyra sekunder kan inte mycket hända, så det blev sudden death. Och nu var det som om luften gått ur 6 E. Varför skulle de spela vidare när de redan vunnit? Sen kom några biffiga typer och knyckte bollen, och plötsligt var den i andra änden av gymnastiksalen, och så slogs den in i 6 E:s kasse så maskorna rasslade. Snabbt och dumt. Och sen var det slut, efter bara åtta sekunders förlängning. Väldigt slut.

Åttorna var vidare i final, sexorna kunde gå och dra nåt gammalt över sig.

Vidar måste vara helblind. Eller mutad. Partisk i alla fall, han var ju ihop med storasyrran till målvakten i 8 C, klart han dömde bort Kentas mål då! Han borde inte fått döma, det fattar väl vem som helst att han var partisk!

Sånt här kallas mygel. Man borde väl slippa sånt åtminstone inom idrotten, men närå! Det förekom överallt! Men att en idrottsmaje ...!

Vidar borde ha stryk.

Frågor till Kentas berättelse

1. Varför betyder Kentas mål så mycket för honom?
2. Tror du det är vanligt att folk leker att de blir teveintervjuade? Varför gör Kenta det?
3. Hur tror du det går för Kenta i laget när målet blev bortdömt?
4. Borde Vidar få döma matchen när han är ihop med systemen till andra lagets målvakt?
5. Tror du Vidar var partisk? Är det vanligt att sportdomare är partiska?

Ut med domarn!

Vidar

Vidar hade pluggat reglerna för innebandy kvällen före matchen.

I och för sig onödigt. Så mycket hade han både spelat och dömt att reglerna satt i ryggmärgen vid det här laget. Men killarna tog den här turneringen så på allvar att han rycktes med.

Allt måste bli rätt!

Det hade blivit mycket innebandy sen Vidar kom som nyutbildad idrottslärare till Vällingtorpsskolan. Vidar älskade innebandy, och han hade lyckats få klasserna med sig.

Den här turneringen hade blivit en fullträff. Alla klasser på mellan- och högstadiet hade fått ihop var sitt lag. Först hade han tänkt sig två turneringar, en för mellan- och en för högstadiet. Sen kunde möjligen vinnarna få mötas. Eller också inte? Det är ju inget kul om mellanstadiet är helt chanslöst.

Men de yngre klasserna hade varit kaxiga. De hade krävt "alla mot alla", och faktum var att de bästa begåvningarna fanns i de lägre klasserna. Så varför inte ge dem något att bita i, när de nu så gärna ville?

Så småningom kunde man kanske plocka ut de bästa till ett skollag och möta andra skolor? Senare skulle han också ordna en tjejturnering. Det fanns mycket kvar att göra för en entusiast som Vidar.

Men nu var det andra semifinalen som gällde.

I första semifinalen (mot 6 A) hade 7 B kvalificerat sig till final. Och nu var det 6 E som skulle möta 8 C.

Vidar försökte vara opartisk. (Det håller inte annars, sa han sig.) Men i hemlighet hoppades han ändå på 6 E just nu. Lille David mot bjässen Goljat, klart man hejar på den som är mindre!

Och killarna i 6 E hade verkligen den rätta tågan. Ett tufft gäng! Några av dem skulle kunna gå riktigt långt, det såg man redan.

Först och främst Allan, då. Det var bara för dumt att Allan inte kunde vara med om semifinalen! Han skulle till tandläkarn just den tiden! Killen själv var förtvivlad, och Vidar hade till och med ringt till hans mamma för att få henne att flytta tiden. Det var ju semifinal! Men hon hade ingen som helst känsla för det, och det hjälpte inte hur mycket Vidar vädjade och tjatade. Både två hade låtit rätt frostiga mot slutet av samtalet.

Vidar hade fått sätta in Kenta i stället, en reserv som dittills inte visat framfötterna precis. Men nån bättre fanns inte. Ändå ville han tro att 6 E skulle ha en chans att klara åttorna. Det skulle vara så kul! Och sen med Allan tillbaka från tandis, så skulle de definitivt ha chans att ta även 7 B i finalen.

Vidar njöt lite av tanken att en sexa skulle vinna hela turneringen. Det skulle verkligen visa att det är kämpaglöden som gäller! Men först gällde det andra semifinalen, 6 E mot 8 C.

Knattarna i 6 E låg på bra. Johan satte första målet i mitten av första perioden. Men sen kvitterade 8 C i slutet av första, och i andra perioden dominerade de helt spelet. Först 1-2, och sen 1-3.

Gammal är äldst, och två år betyder mycket i den där åldern. Vidar undrade om han trots allt varit dum som gått med på "alla mot alla".

Men i tredje perioden vände det!

Aldrig förr hade 6 E spelat så bra, och ändå var Allan inte med. Bara några minuter in i sista perioden blev det först 2-3 och strax efter 3-3. Ragge och Lil-len stod för målen, två säkra killar.

Nu kokade det på bänkarna runt salen och i ribbstolarna, där publiken hängde som apor. Knattarna i 6 E var skyhögga favoriter. Bara ett enda mål till!

Och sexorna låg på, hela tiden! Men minuterna rann iväg. Bara några sekunder kvar till avblåsning. Skulle det bli förlängning?

Och så med ens hände allt på en gång.

En åtta tacklade reserven Kenta mot målburen så att den flyttade sig några centimeter. Vidar förde pipan till munnen för avblåsning, samtidigt som Kenta plötsligt sträckte fram klubban, så att bollen stannade upp och bytte riktning, varpå den retsamt långsamt rullade in i målet och la sig till rätta längst inne i buren.

Vidar blåste av exakt samtidigt som den vita bollen smet in.

Publiken vrålade av glädje. Vidar kände sig smått förtvivlad.

Buren hade flyttats! Inte mycket, men tillräckligt för att målet skulle vara underkänt.

Han gick fram och kollade för säkerhets skull.

Jodå, den hade skjutits åtminstone två centimeter åt vänster.

Så med sorg i hjärtat underkände Vidar målet och flyttade tillbaka målburen.

Publiken buade och skrek "ut med domarn!" Sånt får man ta, fast det är osportsligt. Värre var att se hur de lyckliga sexorna blev alldeles punkterade. Särskilt Kenta själv, förstås.

Tekning och avblåsning gick nästan i ett. Och sen behövdes bara åtta sekunders förlängning för att Stiffe i åttan skulle få in ett avgörande mål.

Fin kille, den där Stiffe! Synd om sexorna, de hade verkligen förtjänat att vinna! Men sånt är livet. Och är det inte själva tjusningen med spelet? tänkte Vidar.

Frågor till Vidars berättelse

1. Har ni några liknande turneringar i din skola? Hur är de i så fall upplagda?
2. Är det rätt av Vidar att satsa så mycket på just innebandy?
3. Är han partisk? Påverkar det hans sätt att döma?
4. Ingen mer än Vidar såg att målburen knuffades nån centimeter. Ingen skulle ha protesterat om han godkänt målet, inte ens åttorna. Ändå underkände han det. Varför?

Frågor till båda berättelserna

1. Ingen som inte gick i 8 C gladdes åt utgången av matchen. Kan man trots det se något bra i att 8 C vann? För Kenta till exempel?
2. Varför är Kenta så säker på att Vidar var partisk? Var han förresten partisk?
3. Om Vidar är ihop med en storasyster till målvakten i 8 C, är det en anledning till att han inte bör döma matchen?
4. Man brukar säga att regler är till för människans skull, och inte människan för reglernas. Gäller det även regler om målburar som förskjutits ett par centimeter?
5. Ruffel och båg förekommer överallt, även inom sporten. Är det särskilt viktigt att få bort sånt i idrottsvärlden? I så fall varför?
6. Det är lite synd om Kenta. Nog skulle man väl unnat honom triumfen att göra det avgörande målet? Men när det nu blev som det blev, hur tror du han kommer att tänka när han lugnat sig?
7. Är det viktigt att han fattar att buren faktiskt blivit flyttad? (Det måste ha skett när han fick den hårda tacklingen.)